

Sygn. akt II Kp 303/15

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Kowalczyk -Makula

Protokolant: sekr. sąd. Beata Krzyżińska

Prokurator -----

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 1 grudnia 2015r. w S.

w sprawie zażalenia E. W. na postanowienie KP w S. z dnia 17.09.2015 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie RPS 54/15

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 września 2015r. KP S. odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie zaistniałego w bliżej nieokreślonym czasie - w okresie od 1 czerwca 2015 r. do dnia 13 września 2015 r. w miejscowości W., gm. W. znęcania się psychicznego nad E. W. tj. o czyn z art. 207 § 1 kk – na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 kpk - wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Zażalenie na to postanowienie wniosła z zachowaniem ustawowego terminu E. W.. Skarżąca zarzuciła wydanemu postanowieniu obrazę art. 207 kk, polegającą na „bezpodstawnym pominięciu dowodów o moralnym i fizycznym znęcaniu się nad rodziną”. Z treści środka odwoławczego należało wnioskować , iż wolą skarżącej jest uchylenie powyższego postanowienia i przekazanie sprawy organowi prowadzącemu postępowanie przygotowawcze do ponownego rozpoznania. Na po siedzeniu w dniu 1 grudnia 2015 r. pełnomocnik skarżącej wniósł o uchylenie postanowienia KP w S. i przekazanie sprawy prokuratorowi celem prowadzenia postępowania z art. 207 § 1 kk.

Prokurator Rejonowy w Siedlcach przekazał sprawę do tutejszego sądu w dniu 12 października 2015 roku , wskazując, iż skarżąca nie zgłosiła żadnych nowych okoliczności , które wpłynęłyby na odmienną ocenę dotychczas zebranego materiału dowodowego . Wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż postępowanie sprawdzające zostało przeprowadzone prawidłowo i w odpowiednim zakresie a wydana decyzja jest słuszna i zgodna z obowiązującymi przepisami . W sprawie przesłuchano nie tylko skarżącą, rozpytano M. W. (1) ale także dokonano rozpytania dorosłych synów zwaśnionych małżonków tj K. W. i M. W. (2) . Zebrany materiał dowodowy uprawdopodobniał popełnienie na szkodę skarżącej wykroczeń , które co wynikało z notatki urzędowej (k. 19) będą przedmiotem odrębnego postępowania prowadzonego przez KP w S.. W ocenie sądu , ani zawiadomienie złożone przez skarżącą ani też przeprowadzone w sprawie rozpytania wskazanych wyżej osób, nie potwierdziły zaistnienia znamion czynu z art. 207 § 1 kk. Jak zeznała skarżąca od ubiegłego roku nie utrzymuje z mężem żadnych kontaktów , zajmują osobne pomieszczenia w tym samym domu , nie rozmawiają ze sobą a M. W. (1) wręcz unika

wszelkiej z nią styczności. Nie dochodziło wobec niej z jego strony do rękoczynów, poniżania czy złośliwości. Synowie skarżące potwierdzili iż w ostatnim czasie nie dochodzi między rodzicami ani do awantur ani nawet do kłótni, gdyż małżonkowie ze sobą nie rozmawiają. Zatem nie można uznać, iż M. W. (1) działał z zamiarem znęcania się nad pokrzywdzoną. Samo tylko przeświadczenie E. W., że „doszło do moralnego i fizycznego znęcania się nad rodziną”, nie poparte jakimkolwiek obiektywnym dowodem, nie może przesądzać o popełnieniu przez jej męża przestępstwa z art. 207 § 1 kk.

Mając powyższe na uwadze, sąd na podstawie art. 437 § 1 kpk, orzekł jak w sentencji postanowienia.